

Etter adresseliste

Statens forurensningstilsyn
Postboks 8100 Dep, 0032 Oslo
Besøksadresse: Strømsveien 96

Telefon: 22 57 34 00
Telefaks: 22 67 67 06
E-post: postmottak@sft.no
Internett: www.sft.no

Dato: 20.12.2005
Vår ref.: 2004/882 534.0
Deres ref.: 200503158
Saksbehandler: Lise Kristin Jensen, telefon: 22573516

Høring av endringer i vedlegg II i avfallsforskriften kapittel 9 om deponering av avfall

-----
Etter oppdrag fra Miljøverndepartementet sender SFT forslag til endringer i vedlegg II i avfallsforskriftens kapittel 9, på høring. SFT foreslår å endre avfallsforskriften for at EUs rådsbeslutning 2003/33/EF ”om fastsettelse av kriterier og framgangsmåter for mottak av avfall på fyllplasser” skal bli tatt inn i det norske regelverket.

Planlagt ikrafttredelse for vedlegg II er 1.7.2006, med unntak av kriteriene 2.1-2.5 som først vil gjelde 6 måneder etter, fra 1.1.2007.

SFT ber om kommentarer og innspill innen 15. mars. Eventuell uttalelse sendes SFT, postboks 8100-Dep, 0032 OSLO eller postmottak@sft.no. Merk brevet med vårt referansenr. 2004/882.

SFT vurderer å holde et eget høringsmøte der høringsinstansene får anledning til å komme med spørsmål og synspunkter til forslaget. Det vil bli sendt en egen invitasjon til dette.

Etter oppdrag fra Miljøverndepartementet sender SFT forslag til endringer i vedlegg II i avfallsforskriftens kapittel 9, på høring.

1. Bakgrunn

EU vedtok 19. desember 2002 rådsvedtak 2003/33/EF om fastsettelse av kriterier og framgangsmåter for mottak av avfall på deponier i henhold til artikkel 16 og vedlegg II til direktiv 1999/31/EF. Norge må implementere rådsvedtaket i norsk regelverk iht. EØS-avtalen.

SFT har utarbeidet forslag til endringer i kapittel 9 i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) som en implementering av rådsvedtaket i norsk regelverk. Endringene innfører nye regler for mottak av avfall ved avfallsdeponier og pålegger avfallsprodusentene å karakterisere avfall som de vil levere på deponi. Reglene i avfallsforskriftens kapittel 9 skal sørge for at deponering av avfall skal føre til minst mulig miljøulempe – selv i uoverskuelig fremtid. Forskriften stiller i dag spesifikke krav til utforming og drift av deponier. For å unngå miljøulemper fra deponert avfall er det imidlertid også nødvendig å stille spesifikke krav til egenskapene til avfallet som blir deponert. De foreslåtte endringene i kapittel 9 i avfallsforskriften og utkastet til nytt vedlegg II til dette kapittelet, innfører slike krav.

Nedenfor beskrives pliktene som oppstår ved innføring av de nye mottakskriteriene. Videre kommenteres områder hvor det er opp til Norge å fastsette kriteriene og SFTs forslag til løsninger. Vi går også inn på unntaksmulighetene for å lempe på mottakskriteriene som SFT delvis foreslår å ta inn i forskriften. Noen andre viktige avklaringer i forhold til for eksempel inert avfall/lett kontaminerte masser, øvre grenseverdier for mottak av farlig avfall kommenteres også.

SFT søker tilbakemelding på våre forslag til kriterier. Det er også stilt mer spesifikke spørsmål under hvert kapittel.

2. Hva innebærer de nye kravene for aktørene?

De foreslåtte regelendringene innfører spesifikke krav til avfall som skal deponeres og til avfallsprodusentens og deponiansvarliges plikter. Vedlegg II er planlagt å gjelde fra 1.7.2006, med unntak av kriteriene 2.1-2.5 som først vil gjelde fra 1.1.2007. Dette betyr med andre ord at kriteriene som går på avfallskarakterisering gjelder ved ikrafttredelse og kriteriene til mottakskontroll ved deponiene gjelder 6 måneder etter.

Det vil bli en økning i kostnadene ved innføring av mottakskriteriene for avfall på deponier. Tabellen gir en oversikt over kostnadsøkningen for de ulike aktørene det første året. Man regner med at totalkostnadene vil gå ned i påfølgende år.

Kostnader ved tiltak	Kostnader for berørte aktører		
	<i>Avfalls- produsenter</i>	<i>Kommunale deponier</i>	<i>Forurensnings- myndigheten (Fylkesmannen)</i>
Karakterisering	60 mill kr		
Stikkprøvetaking Meradministrasjon		39 mill kr 5 mill kr	
Oppfølging av aktørene			Makskostnader: 3,6 mill kr
Totalt	60 mill	44 mill kr	3,6 mill kr

For mer detaljert informasjon om kostnader henviser vi til konsekvensvurderingen.

Plikter for avfallsprodusenten

Avfallsprodusenten skal beskrive avfallets egenskaper gjennom å utføre en basiskarakterisering. Ved basiskarakteriseringen skal det avgjøres om avfallet er lov å deponere, ved hvilke kategorier deponi avfallet kan leveres og ellers om avfallet har bestemte egenskaper som har betydning ved deponering. Avfall som oppstår jevnlig trenger bare basiskarakteriseres en gang. Avfallsprodusenten skal imidlertid sørge for at avfallets egenskaper blir undersøkt minst en gang i året for å verifisere at basiskarakteriseringen er gyldig.

Flere avfallsprodusenter kan gå sammen om å utføre basiskarakteriseringen dersom avfallet stammer fra like prosesser. SFT vil i utgangspunktet anse at avfall fra forskjellige avfallsprodusenter som kan klassifiseres i en og samme avfallskode i den europeiske avfallslisten. jf avfallsforskriftens kapittel 11 vedlegg I, er avfall som stammer fra like prosesser. Hver enkelt avfallsprodusent må imidlertid selv oppbevare en kopi av rapporten fra basiskarakteriseringen. Ved slikt samarbeid må det likevel gjennomføres verifikasjon hos hver enkelt avfallsprodusent.

I mange praktiske sammenhenger vil det ikke være den opprinnelige avfallsprodusenten som har ansvaret for basiskarakterisering og verifikasjon. Dersom avfallet leveres til et sorteringsanlegg eller behandles på annen måte før deponering, vil avfallets egenskaper endre seg. I en kjede av avfallsaktører vil det derfor være den siste aktøren som produserer det avfallet som faktisk blir deponert. Det er i så fall denne aktøren som må basiskarakterisere og verifisere avfallet.

Ved basiskarakterisering og verifikasjon skal avfallsprodusenten sørge for at avfallet blir testet når vedlegg II krever det. Kravet om testing gjelder avfall som deponeres i deponi for inert og farlig avfall, samt i deponier der ordinært avfall og ikke-reaktivt farlig avfall deponeres sammen. Det vil si det er ikke påkrevd laboratorietesting for ordinært avfall som skal til deponi for ordinært avfall (kommunalt deponi).

Ved testing undersøkes avfallet for å bestemme innholdet av og utlekkingspotensialet til utvalgte stoffer. Testresultatene skal vurderes opp mot kravene til avfallets egenskaper som er gitt som kriterier i vedlegg II. Dersom forurensningsmyndigheten har satt egne kriterier til avfall som det er tillatt å ta i mot ved det aktuelle deponiet, må testresultatene vurderes opp mot disse kriteriene.

Avfallsprodusenten skal forsyne deponiet med de påkrevde opplysningene om avfallet som fremkommer ved basiskarakterisering og verifikasjon, jf. vedlegg II.

Avfallsprodusenten har iht. avfallsforskriften kapittel 9 allerede i dag ansvar for å få avfallet sitt rett klassifisert som inert, ordinært eller farlig avfall. Imidlertid vil de nye reglene medføre mer detaljerte krav til karakterisering av avfall.

Kriteriene i vedlegg II er forutsatt å gjelde fra 1.7.2006 bortsett fra kriteriene 2.1-2.5 som senest skal gjelde 6 måneder etter ikrafttredelse. SFT finner det hensiktsmessig med en totrinns implementering av vedlegg II. Dette vil gi avfallsprodusentene nok tid til karakterisering av avfall før de blir møtt med mottakskriterier ved deponiet. Dette gjelder

spesielt hvis avfallet ikke møter mottakskriteriene og det må forbehandles videre før deponering eller man må finne andre disponeringsløsninger.

Plikter for driftsansvarlig ved deponiet

Driftsansvarlig skal sørge for at deponiet bare tar i mot avfall som er i overensstemmelse med de mottakskriteriene som gjelder for deponiet. Mottakskriteriene er enten gitt i vedlegg II eller i deponiets egen tillatelse. For å sikre dette skal driftsansvarlig sørge for at det blir utført mottakskontroll. Mottakskontrollen skal minst omfatte:

- Kontroll av dokumentene som følger med avfallet
- Visuell inspeksjon av hver leveranse før og etter lossing på deponiet
- Undersøkelse av stikkprøver som tas av minst 1 av hver 100. leveranse

Dersom avfallsprodusenten også er driftsansvarlig, kan mottakskontrollen gjennomføres ved opplasting. I disse tilfellene vil verifikasjon og undersøkelser av stikkprøver bli sammenfallende, og skal utføres i det omfanget som er bestemt ved basiskarakteriseringen.

Driftsansvarlig skal sørge for at avfallsleveranser blir avvist dersom mottakskontrollen avdekker at avfallet: ikke er tilstrekkelig dokumentert, ikke er i samsvar med dokumentasjonen eller har dokumenterte egenskaper som gjør at det ikke er tillatt å motta det ved deponiet. Dersom avfall blir avvist skal deponiansvarlig sørge for at det blir sendt melding om dette til forurensningsmyndigheten.

Deponiet skal ta i mot sammendrag av basiskarakteriseringen av de avfallstypene som mottas ved deponiet fra avfallsprodusentene. Opplysningene skal arkiveres i hele deponiets levetid, inkludert etterdriftsperioden.

Driftsansvarlige vil påføres en del kostnader med å organisere dette arbeidet, som å ta ut prøver, omlegge registreringssystemer og oppbevare avfallsdokumentasjon samt gi tilbakemeldinger ved avvisning av avfall og varsle forurensningsmyndigheten dersom avfall avvises. Disse kostnadene er vurdert i konsekvensvurderingen. SFT ber om en oversikt over eventuelle vesentlige kostnader utover dette.

Plikter for forurensningsmyndigheten

Fylkesmannen er forurensningsmyndighet for avfallsdeponier generelt. Fylkesmannen eller SFT er forurensningsmyndighet for bedriftsinterne deponier alt etter hvilken forurensningsmyndighet bedriften ellers tilhører. SFT er også myndighet for deponier for farlig avfall.

Tillatelser til å drive deponi skal minst inneholde en henvisning til de aktuelle mottakskriteriene i avfallsforskriftens kapittel 9, vedlegg II. I utkastet til endring av avfallsforskriftens § 9-9, er forurensningsmyndigheten gitt adgang til å fastsette strengere mottakskriterier i den enkelte deponitillatelsen eller å lempe på visse krav, herunder de krav som rådsbeslutningen har lagt til den enkelte medlemsstat å fastsette (se avsnitt 2.5.). Eventuell slik innskjerping eller tillempe vil derfor være tema ved saksbehandlingen knyttet til deponitillatelser.

Forurensningsmyndigheten vil motta meldinger om avfall som blir avvist ved deponiene. Forurensningsmyndigheten må i hvert tilfelle vurdere om det er nødvendig å følge opp saken eller ikke, alt etter hvor stor fare for forurensning avvisingen medfører.

Forurensningsmyndigheten skal også føre tilsyn med at avfallsprodusenter og deponiansvarlige gjennomfører sine forpliktelser.

SFT ønsker kommentarer fra de aktuelle aktørene spesielt med tanke på eventuelle utilsiktede konsekvenser ved innføring av mottakskriteriene.

3. Områder hvor Norge har spesifisert kravene

EU har på noen områder i rådsvedtaket ikke fastsatt spesifikke krav men overlatt til det enkelte land å spesifisere kravene. Nedenfor er SFTs forslag til løsninger og kravstilling på disse områdene:

Kravområde	SFTs forslag til løsning og henvisning
Oppbevaring av opplysninger som fremkommer ved basiskarakterisering og verifikasjon.	Basiskarakterisering oppbevares av avfallsprodusenten minst så lenge avfallet leveres ved deponier. Et sammendrag av denne oppbevares ved alle deponier hvor avfallet er levert i hele deponiets levetid. Verifikasjonsrapporter oppbevares minst til neste verifikasjonsrapport foreligger. Dokumentasjonen ved hver leveranse trenger ikke oppbevares men opplysninger skal dokumenteres jf § 9-12 om registrering
Fastsette krav til hvor hyppig det skal tas stikkprøver ved avfallsmottak	Krav om 1 stikkprøve per 100 leveringer (lass) (Pkt 1.4 i vedlegg II)
Fastsette krav til oppbevaring av stikkprøver, minimum en måned	Oppbevaring i 1 måned (1.4 i vedlegg II)
Fastsette kriterier for når en grenseverdi skal ansees som overholdt	SFT ønsker ikke å fastsette ytterligere kriterium. Det innebærer at grenseverdier er maksimalgrenser som skal overholdes i alle prøver, med mindre det er grunn til å tro at testresultatet er feil. Tilsvarende etablert praksis ved klassifisering av avfall iht vedlegg III i kapittel 11
Fastsette grenseverdier for PAH i avfall som skal deponeres i deponier for inert avfall	Maksimalt 20 mg/kg PAH sum 16 hvorav maksimalt 2 mg/kg benso[a]pyren. (2.1.2 i vedlegg II)
Velge testmetode for bestemmelse av utlekkingspotensial (L/S2 eller L/S 10)	SFT anser ristetest ved L/S 10 og utlekkingsprøve ved kolonnetest (2.1.1, 2.3.1 og 2.4.1 i vedlegg II) som mest

Kravområde	SFTs forslag til løsning og henvisning
Mottakskriterier for monolittisk (ikke-granulært) avfall.	hensiktsmessig. SFT definerer ikke noen fast grense mellom granulært og monolittisk avfall. Imidlertid indikeres det i f.eks tabell i 2.1.1. (grenseverdier for utlekkingspotensial) at avfallet skal ved testing ikke ha større partikkelstørrelse enn 4 mm. Større partikler skal knuses ned eller der det ikke går, kan testmetodene tilpasses. Uansett foreslår SFT samme grenseverdier og kriterier uavhengig av avfallets fysiske tilstandsform. Det er opp til laboratoriene å tilpasse testmetodene til avfallet, dersom det ikke er mulig å teste i henhold til standard metode.
Fastsette prøvetakingsstrategi for avfall	Avfallsprodusent må sørge for å utvikle en hensiktsmessig prøvetakingsstrategi på bakgrunn av det aktuelle avfallets egenskaper. (3, vedlegg II)
Evaluere behovet for å fastsette grenseverdier for syrenøytraliserende evne (ANC)	Ikke vurdert som hensiktsmessig, vil dekkes av generelle krav til basiskarakteriseringen dersom dette er kritisk egenskap for deponering av avfallet (fraksjonen eller lasset).
Fastsette kriterier for avfallets stabilitet og bæreevne ved deponering av stabilt, ”ikke-reaktivt” farlig avfall på deponier for ordinært avfall	Må sees i sammenheng med grunnforholdene ved deponiet. Ytterligere kriterier for avfallets stabilitet er ikke vurdert som nødvendig da dette dekkes gjennom 2.3.1 i vedlegg II og krav som allerede er fastsatt i vedlegg I til kapittel 9. Driftsansvarlig må selv sørge for å vurdere avfallets stabilitet/bæreevne i forhold til grunnforholdene. Eventuelt må driftsansvarlig sørge for å unngå å deponere avfall som kan ha uheldig påvirkning på deponiets stabilitet.

4. Oversikt over unntaksmuligheter i rådsvedtaket som SFT foreslår å ta inn i forskriften

Direktivet gir enkelte muligheter til en mer lempeligere praksis. SFT foreslår å innlemme følgende unntaksmuligheter i vedlegg II i samsvar med rådsvedtaket:

1. Forurensningsmyndigheten kan i enkeltsaker gi tillatelse til å ta i mot avfall med egenskaper som overskrider mottakskriteriene inntil 3 ganger, på deponier for ordinert avfall hvor farlig avfall og ordinært avfall deponeres sammen eller for deponier for farlig avfall.
2. Forurensningsmyndigheten kan fastsette høyere grenseverdier for TOC i jord som deponeres i deponier for inert avfall. Dette skal fastsettes i tillatelsen til deponiet og forutsetter at grenseverdien for DOC overholdes.
3. Forurensningsmyndigheten kan fastsette høyere grenseverdier for TOC i ordinert avfall og ikke-reaktivt farlig avfall som deponeres sammen. Dette skal fastsettes i tillatelsen til deponiet og forutsetter at grenseverdien for DOC overholdes.
4. Forurensningsmyndigheten kan lempe på kravene til geologisk barriere og kunstig tetningsmembran under deponier som kun mottar asbestholdige bygningsmaterialer.

5. Oversikt over unntaksmuligheter i rådsbeslutningen som SFT ikke foreslår å ta inn i forskriften

SFT foreslår å ikke ta inn disse unntaksmulighetene:

- a. Adgang til å gi tillatelse i enkeltsaker til å ta i mot avfall med egenskaper som overskrider mottakskriteriene inntil 3 ganger på deponikategori 3 (for inert avfall).
- b. Adgang til å opprette underkategorier av deponier med andre mottakskriterier enn de som er gitt i rådsbeslutningen.

Dette fører til at disse unntaksmulighetene bare kan brukes etter unntak fra avfallsforskriften. Det er bare SFT som har myndighet til å fatte vedtak om slikt unntak. Nærmere begrunnelse for SFTs forslag er følgende:

a. Overskridelse av grenseverdier

I tilknytning til basiskarakteriseringen forskriftsfestes grenseverdier for utlekkingspotensial og totalinnhold av utvalgte stoffer. Rådsvedtaket åpner for at disse grenseverdiene kan overskrides med inntil tre ganger i enkeltsaker for alle deponikategorier. I SFTs forslag gis det adgang til å overskride grenseverdiene kun for farlig avfall som ønskes deponert på deponi for ordinært avfall og farlig avfall som skal til farlig avfallsdeponi men ikke for avfall som skal til inert avfallsdeponi. Bakgrunnen for en mer restriktiv tolkning er at miljørisikoen ved å tillate høyere grenseverdier ikke er konsekvensvurdert i EU eller i Norge. SFT anser den miljømessige faren ved å tillate høyere grenseverdier ved deponi for inert avfall som betydelig større enn for de andre deponikategoriene, blant annet pga. lempeligere krav til bunntetting og overvåking.

Imidlertid kan det bli behov for å bruke unntaksmuligheten i helt særskilte tilfeller. SFT ønsker at antallet av slike unntakstillatelser skal holdes på et meget lavt nivå og vil behandle slike særtilfeller sentralt.

b. Underkategorier av deponier

Rådsvedtaket gir adgang til å opprette underkategorier av deponier (under de tre hovedkategoriene av deponier). Underkategorier er ment for deponier som kan få tillatelse med mindre restriktive krav enn dem gitt i rådsvedtaket, se beskrivelse nedenfor. SFT ønsker ikke å forskriftsfeste en generell adgang til å opprette slike underkategorier. Skulle det imidlertid bli aktuelt, kan det søkes om dette til SFT i den enkelte sak. SFT kan også delegerer myndighet i enkeltsaker til fylkesmannen.

EU foreslår en underkategori for ordinært organisk avfall. En slik underkategori av ordinært avfallsdeponi (kategori to deponi) kan gå imot nåværende avfallspolitik i Norge¹ og forbud mot deponering av organisk avfall. SFT ønsker derfor ikke å åpne for en generell adgang til å etablere et slikt deponi. SFT vil likevel kunne fatte enkeltvedtak om slikt deponi dersom forholdene skulle gjøre dette nødvendig.

Rådsvedtaket åpner også for en underkategori for monolittisk avfall. Monolittisk avfall er definert verken i EU eller Norge. Et eksempel på slikt avfall kan være slam som i deponiet solidifiseres til en monolitt. SFT mener det er ikke hensiktsmessig å opprette en underkategori for en slik type deponi da grenseverdiene for monolittisk og annet avfall er de samme.

SFT ønsker kommentarer med hensynt til konsekvenser ved ikke å innlemme disse unntaksmulighetene i vedlegg II.

6. Andre avklaringer

Kriterier for avfall og lett kontaminerte masser som skal til deponi for inert avfall versus kriterier for egnet inert avfall som går til andre formål

I det nye vedlegg II, blir det gitt spesifikke grenseverdier for innhold og utlekking av farlige stoffer for avfall som skal deponeres. Kriteriene er fastsatt etter hvilken deponikategori avfallet skal deponeres ved. SFT frykter at disse grenseverdiene skal bli misoppfattet og forstått som grenseverdier for å klassifisere avfall som henholdsvis inert, ordinært eller farlig avfall uavhengig av hvordan avfallet er tenkt håndtert. For inert avfall er det ekstra viktig å unngå denne misforståelsen. Kriteriene som er gitt i vedlegg II for mottak av avfall ved deponier for inert avfall, innebærer nemlig at det åpnes for også å deponere lett kontaminert avfall i slike deponier. Avfallsforskriften fastsetter at "egnet inert avfall" er unntatt reglene i kapittel 9 om deponier og kan brukes til utfyllingsformål etter tillatelse fra kommunen. SFT mener det skal være en tydelig forskjell mellom kriterier for *avfall og lett kontaminerte masser* som skal gå til deponi for inert avfall og *inert avfall* som går til andre formål som for eksempel utfylling.

---

¹ Stortingsmelding nr. 21 om regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand

SFT vil derfor presisere at kriteriene i vedlegg II omfatter avfall som skal deponeres i anlagte deponier. Dette er avfallsanlegg med tillatelse fra forurensningsmyndigheten hvor det er vurdert krav til bunntetting, stabilitet, mottakskontroll, overvåkning mm. Deponiene er anlagt etter nøye vurdering av lokalitetens egnethet og hvor det er lite potensial for miljøpåvirkning fra det deponerte avfallet. Det kan tillates større utlekking av miljøgifter fra avfall som leveres til et slikt godkjent deponi med en bunntetting som vil stoppe videre spredning, enn fra inert avfall som skal brukes til utfyllingsformål hvor det er mindre kontroll.

Ved vurdering av om avfallet er inert eller ikke gjelder kun definisjonen i avfallsforskriftens § 9-3 g.

SFT ber om en vurdering om mottakskriteriene og spesielt grenseverdiene blir godt nok beskrevet i den endrede forskriften, slik at misforståelser som beskrevet over unngås.

Deponi for farlig avfall

Vedlegg II setter øvre grenseverdier for mottak av farlig avfall til deponi. Det er sannsynlig at enkelte farlig avfallstyper ikke kan deponeres på deponi for farlig avfall. Dette kan gjelde farlig avfall som overskrider grenseverdiene for organisk innhold eller har stor utlekking av miljøgifter. Avfallet må da behandles slik at det kommer under grenseverdiene eller håndteres på en annen måte. I Sverige har de denne problemstillingen med saltslagg og farlig avfall med høyt innhold av organisk materiale.

SFT ønsker kommentarer til om dette vil skape problemer for spesifikke avfallstyper eller bransjer samt beskrivelse av konsekvensene.

Kriterier for øvrige miljøfarlige stoffer

Avfallsprodusentens plikt til å undersøke avfallets sammensetning og utlekkingspotensial i forbindelse med basiskarakteriseringen, begrenser seg ikke til stoffene som er listet som mottakskriterier i vedlegg II. Avfallsprodusenten må undersøke avfallet for alle de forurensningsparametere han mener er relevant for at avfallet skal kunne bli rett klassifisert som inert, ordinært eller farlig avfall.

I vedlegg II er det satt grenseverdier til noen stoffer. Det er imidlertid ikke satt grenseverdier for alle miljøfarlige stoffer. For eksempel er det ikke satt grenseverdier for mange av de prioriterte farlige stoffene (jf. stortingsmelding 21, 2004-2005). Dette betyr imidlertid ikke at det på noen måte er fritt fram å deponere avfall som inneholder stoffer som ikke er listet opp i vedlegg II. For ordinært avfall begrenses innholdet av slike stoffer av reglene for klassifisering av farlig avfall. Etter definisjonen av inert avfall skal slikt avfall ikke kunne lekke farlige stoffer. Når det gjelder deponering av lett kontaminerte masser på deponi for inert avfall, må forurensningsmyndigheten vurdere mengde og konsentrasjoner av miljøgifter i avfallet og vurdere miljørisikoen ved å legge avfallet på det aktuelle deponiet. I tillatelsen til det enkelte deponi, har forurensningsmyndigheten full mulighet til å sette grenseverdier for flere stoffer enn dem som er listet opp i vedlegg II.

SFT ber om innspill på om begrensningene i mottakskriteriene vil ha noen konsekvenser for avfallsbransjen eller for forurensningsmyndighetene, med tanke på for eksempel likebehandling.

7. Frist, nettinformasjon, eget høringsmøte

Dette brevet er sendt til et utvalg organisasjoner som har interesser som blir berørt av regelendringene. Vi ber derfor om at du leser nøye igjennom utkastet og vurderer innholdet i forhold til de interessene som din organisasjon skal ivareta. SFT ønsker innspill og kommentarer til forslaget slik at alle forhold ved de nye reglene blir best mulig belyst.

SFT har vedlagt relevante dokumenter knyttet til høringen. Høringsdokumentene kan også hentes fra www.sft.no/nyheter/horing/. Der finner du følgende:

- Forslag til endringer i avfallsforskriftens kapittel 9 inkludert utkast til et nytt vedlegg II om karakterisering og kriterier for mottak av avfall
- Liste over CEN-standarder for prøvetakings- og analysemetoder
- Konsekvensvurdering
- Adresseliste over mottakere av høringen

som er vedlagt dette brev samt

- Norsk oversettelse av EUs rådsbeslutning 2003/33/EF.

For spørsmål eller kommentarer til høringen, så kan følgende kontaktes:

- Lise Kristin Jensen, lise-kristin.jensen@sft.no, tlf: 22573516
- Rita Vigdis Hansen, rita-vigdis.hansen@sft.no, tlf: 22573630
- Kari Aa, seksjonssjef avfallsseksjonen, kari.aa@sft.no, tlf: 22573526

SFT ber om at kommentarer til forskriftsforslaget sendes til oss **senest innen 15. mars**.

Det er ønskelig om kommentarene sendes til følgende e-postadresse: postmottak@sft.no eller evt. SFT, postboks 8100-Dep, 0032 OSLO. Merk e-posten/brevet med vårt referansenummer 2004/882.

SFT vurderer å holde et høringsmøte, der høringsinstansene vil få anledning til å delta og komme med synspunkter. Det vil bli sendt egen invitasjon til dette.

Med hilsen

Hilde Terese Hamre
direktør for lokalmiljøavdelingen

Kari Aa
seksjonssjef

Vedlegg:

- 1 Forslag til endringer i avfallsforskriften kapittel 9
- 2 Konsekvensvurdering
- 3 Analysemetoder
- 4 Høringsliste

Kopi: Miljøverndepartementet, pb. 8013 Dep, 0030 Oslo

Mottakere av høring – Forslag til endringer i kapt. 9 om deponering av avfall i avfallsforskriften

AnalyCen AS
Reknes AS
Aquateam
Renholdprodukters leverandørforening
Asplan Viak
Renovasjonsetaten
Bergen kommune
Rogalandsforskning
Bergvesenet
Sertifisering AS
Byggenæringens Landsforening
SINTEF
Byggforsk
SSB
Certification AS
Standard Norge
Det Norske Veritas
Statens strålevern
Dovre Sertifisering AS
Statens vegvesen
Energibedriftenes Landsforening
Teknologibedriftenes landsforening
Finansdepartementet
Teknologisk institutt
Fylkesmennene
Toll og avgiftsdirektoratet
Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon
Trondheim kommune
Visma ASA
Helsedepartementet
Hjellnes Cowi AS
Interconsult
Jordforsk
Justervesenet
Justis- og politidepartementet
Kjelforeningen-Norsk Energi
Kommnal- og regionaldepartementet
Kommunenes Sentralforbund
Landbruksdepartementet Statsbygg
Landsorganisasjonen i Norge
Maskinentreprenørenes Forbund
Maskinentreprenørenes Forbund
Materialretur AS

Miljøstiftelsen Bellona
Multiconsult AS
Natur og Ungdom
NIVA
Norconsult
Norges geotekniske institutt
Norges Miljøvernforbund
Norges Naturvernforbund
Norges råvaregjenvinningsforening
Norsas
Norsk Akkreditering
Norsk Industri
Norsk Renholdsverks Forening
Norske byggevareprodusenters forening
Norvar
NVE
Nærings- og handelsdepartementet
Næringslivets Hovedorganisasjon
Olje- og energidepartementet
Oljeindustriens Landsforening
Oslo Kommune
Produkt- og elektrisitetstilsynet